

Kelveti Si Puskam!

Fanni Linnénen gressed varaidott. A
Megbolhaagult megdrömlöi, kop mindenke
kegylettel világán róla; mert amennyi jö-
rög emelhetten lehet, az megvált őt benne.
Nyugodt, boldog öregesége ölt; de az
utolsó évtől az őt ott ott elmeje egyet
megdrömlöi. Nem sokat szenvedett.
Az utolsó lehettem mindegyik rókafelelő.
Édes Jelenem, engedj, kop eladagál!

Ittiban kaptem a romani kirk; kura
siellen a elketem őt az irithivalisidg
vünidra!

Jelen Jelenek! A Moltkeidg
Könyvnek köcsötham jelenem! Tegyed
derék jöddel együtt ötlet régi nerekettel

Ita, Püsterheim, 1814. III. 15

Janni